

Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej

BM-II.059.1.663.2025

Warszawa, /elektroniczny znacznik czasu/

Pan

Włodzimierz Czarzasty

Marszałek Sejmu

Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na interpelację 14252 Pani Posłanki Krystyny Sibińskiej wraz z grupą posłów, w sprawie funkcjonowania ośrodków interwencji kryzysowej, proszę przyjąć poniższe wyjaśnienia.

Na wstępie należy wyjaśnić, że ośrodki interwencji kryzysowej wspierają osoby w różnego typu kryzysach, a przemoc w rodzinie jest tylko jedną z sytuacji kryzysowych, której zaistnienie może wymagać przeprowadzenia interwencji kryzysowej.

Osoby doświadczające przemocy domowej mogą korzystać z szerokiego pakietu wsparcia udzielanego poza systemem pomocy społecznej, a wynikającego z realizacji zadań określonych ustawą z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy domowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1673). Akt ten określa m.in. uprawnienie do zapewnienia osobie, która jest ofiarą przemocy domowej bezpiecznego schronienia w specjalistycznym ośrodku wsparcia dla osób doświadczających przemocy domowej.

Ośrodki interwencji kryzysowej są tylko jednym z elementów systemu wsparcia osób doświadczających przemocy domowej. Placówki te świadczą usługi związane z potrzebą podjęcia działań w trybie interwencji kryzysowej, a nie długofalowej pomocy.

Odnosząc się wprost do pytań Państwa posłów wyjaśniam, że interwencja kryzysowa to zespół interdyscyplinarnych działań podejmowanych w celu szybkiego przywrócenia osobie potrzebującej równowagi psychicznej i umiejętności samodzielnego funkcjonowania w społeczeństwie, co pozwala zapobiec przejściu przez nią od stanu reakcji kryzysowej do chronicznej niewydolności psychospołecznej. Wsparcie udzielane jest w sytuacjach, w których zachodzi nagła konieczność zapewnienia osobie natychmiastowej i specjalistycznej pomocy. Wskazany charakter opisywanych działań wspierających uzasadnia zatem funkcjonujące w przepisach prawa ograniczenie czasu udzielania schronienia w ramach interwencji kryzysowej, zakładającej podejmowanie czynności o doraźnym charakterze, przyczyniających się do odzyskania przez będącą ich beneficjentem osobę zdolności samodzielnego radzenia sobie lub korzystania ze wsparcia innych placówek lub form wsparcia niemających charakteru stricte interwencyjnego. W opinii Kierownictwa MRPiPS zasadne jest zatem zachowanie omawianych przepisów prawa w ich aktualnym brzmieniu.

Nie bez znaczenia pozostaje, że system pomocy społecznej oferuje szereg innym form wsparcia, które mogą być świadczone w dłuższej perspektywie czasowej. Jedną z form świadczeń niepieniężnych w ramach systemu pomocy społecznej jest poradnictwo specjalistyczne. Zgodnie z art. 19 ust. 2 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2025 r, poz. 1214, z późn. zm.) prowadzenie specjalistycznego poradnictwa jest zadaniem własnym powiatu. W myśl przepisów ustawy o pomocy społecznej poradnictwo

specjalistyczne świadczone jest osobom i rodzinom, które mają trudności lub wykazują potrzebę wsparcia w rozwiązywaniu problemów życiowych i jest świadczone bez względu na posiadany dochód. Poradnictwem specjalistycznym jest w szczególności poradnictwo prawne, psychologiczne czy rodzinne.

Odnosnie do kwestii wsparcia w zapewnieniu miejsca schronienia wyjaśniam, że w ramach systemu pomocy społecznej funkcjonują również domy dla matek z małoletnimi dziećmi i kobiet w ciąży, w których osoby doznające przemocy domowej lub znajdujące się w innej sytuacji kryzysowej mogą, w ramach interwencji kryzysowej, znaleźć schronienie i skorzystać ze specjalistycznego wsparcia. Pobyt w domach dla matek z małoletnimi dziećmi i kobiet w ciąży może wynosić do 12 miesięcy, z możliwością jego przedłużenia w sytuacjach szczególnych o kolejne 6 miesięcy. Istotne w tym kontekście jest również wsparcie oferowane pod postacią mieszkań wspomaganych i treningowych.

Wsparcie ośrodków interwencji kryzysowej różni się tym od innych form pomocy, że koncentruje się na krótkoterminowym i intensywnym procesie pomagania, który prowadzi do rozwiązania bieżącego problemu związanego z traumatycznym wydarzeniem lub kryzysem.

Odnosząc się do pytania drugiego wyjaśniam, że w chwili obecnej wszystkie osoby będące obywatelami Ukrainy, które wjechały legalnie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej od 24 lutego 2022 r., uprawnione są do świadczeń, o jakich mowa w ustawie z dnia 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa. Zgodnie z art. 29 tego aktu obywatelom Ukrainy mogą być przyznawane świadczenia zarówno pieniężne, jak i niepieniężne, na zasadach i w trybie ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, a zatem również wsparcie w formie interwencji kryzysowej. Do udzielania świadczeń właściwa jest gmina miejsca pobytu osoby o nie się ubiegającej.

Kierownictwo Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej dostrzega potrzebę określenia minimalnych standardów w zakresie interwencji kryzysowej. Projekt ustawy o zmianie ustawy o pomocy społecznej oraz niektórych innych ustaw, wpisany do Wykazu prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów pod numerem UD315, przewiduje dodanie upoważnienia dla ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego do wydania aktu wykonawczego, określającego minimalne standardy obowiązujących podstawowych usług świadczonych w ośrodkach interwencji kryzysowej, a także kompetencje i zakres obowiązków pracowników realizujących te zadania.

Z wyrazami szacunku

z up. Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej

Małgorzata Baranowska

Podsekretarz Stanu

/-kwalifikowany podpis elektroniczny-/